ſuuga: „Sedda pörgo-mängi on kurrat mulle mele-aiguſeks ning kahjuks läkkitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, kudda ennemine kõik oma piſſut warra olleks ärra kautanud, kui ſeſugguſt önnetuſt ſullaſe küllest näinud. „Ja kui mul potti täis öbbe-rahha olleks, tahhaksin lahkel meelel ſedda ärra anda, kui ſullaſe wigga ſe läbbi külleſt lähheks!“ Nönda kahherdes tüdruk ſullaſe teotuſt ja awu! Wimaks kandſid nemad aige tuppa, panid tedda sängi ja püütſid ömblikko wörguga werrejooksmiſt kinni panna. Hints jäi lingo, ja uſtustas perrerahwas ſullaſe arstimiſe jures tedda opis ärra. — Kui kas ennaſt üksi leidis, wõttis ta ammastega lingo paelaſt kinni, närris ohhelikko katki ja pöggenes, oh ſedda önne! ſealt, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja jõudis teiſel õhtul kuninga jure taggaſi. Minnes põimas ta enda rumaluſt ja Reinowadderi pettuſt. — Agga kuninga wihha süttis põllema, kui ta Hintſi önnetuſt kuulis; ta ähwardas üllekohtuſe rebbaſele mõrtſuka ſurma, laskis ſilmapilgul oma nõumehhed kokko astuda ja küſſis nende käeſt: mis nubtluſt nurjatumale piddi mõistetama? Kui nüüd iggalt poolt ikka eñam süüd Reinowadderi peale tõsteti ja uuſi kaebamiſi awwalikkuks tehti, ſeal ütles Irmabbe määr: „Ehk kül ſiin kuninglikkus kohtus paljogi iſſandaid wõib olla, kes Reinowadderile ukkatuſt ſowiwad, ſiiski ei kohhi ſeaduſt möda, kegi primehhe õiguſt enne kahhantada, kunni tedda kolmatkorda

kohto ette on kutſutud. Peaks teña ka kolmanda kutsmiſe wasto törkuma, ſiis on kohtul ſeaduſt möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukka mõista.“ Ja kuningas ütles: „Ma kardan, et kegi teie ſeaſt eñam ei uſſulda teñale sõñumid wia. Kellel on teie ulgas üks üllelüg ſilm, ehk ſeſuggune kaſſokas, mis pauko ei pölga? Kes tahhab kurjateggia rebbaſe pärraſt kehha, terwiſt, ning ello kautada?“ — Määr ütles: „Suur kuninga-iſſand, wallitſege mind ſe ammetile; mul ei olle kül üllelüg ſilma egga malkakartmata kaſſokat, ei ka eñam kui üks ainus ello, ſiiski tahhan rõemoga teie käsko täita ja Reinowadderi järrel minna; ſago ſeſt ſiis mis ſaab. Kas tahhate awwalikkult mind ſenna ſata, wai pean ma otſego juhtumiſe kombel teña jure miñema?“ — Kuningas wastas: „Minge kudda iſſe tahhate, agga toge tedda ſeie! Teie ollete oma körwaga kõik kaebamiſed kuulnud ja teiste käſſowiade luggo ſilmaga näinud, ſellepärraſt wadake ette, et teile middagi ſähherduſt önnetuſt ei ſünni. Irmabbe ütles: „Julgeſt tahhan ſiis teele minna, ja teie ſate miñoga rahhul ollema.“

Kui määr teed käies Kurjaſünnituſe mõiſa jõudis, ietus Reinowadder naiſe ja lastega ukſe ees, murro pingi peal ja westis maggusaſt juttu. Määr ütles: „Terre õhtuſt, waña lel, Reinowadder! Teie ollete üks wägga õppetud, mõiſtlik ja tark mees, agga meie pañeme ſedda kõik iñeks, et teie kuninga kutſumiſt põlgate ja üsna naeruks paſiete. Eks teie arwa weel,